

MONICA LARSSON och SUSANNE NYGÅRDS *om nätterna*

HÄRNÖSANDS KONSTHALL

14 OKT - 11 NOV 2006

Monica Larsson och **Susanne Nygårds** har i den gemensamma utställningen i Härnösand valt att låta sina verk flätas samman under rubriken **OM NÄTTERNA**. Det har blivit en utställning om den delen av dygnet då vi sover eller försöker sova, och den tid vi vilar i våra inre tankar, känslor och önskningar och då förnuftet inte längre styr och "medvetenheten" får vänta utanför.

"Varför har nätterna inga namn", frågade sig Göran Palm under det speciella 70-talet i en diktsamling med samma namn. Han säger också där: "När natten skrämmer, kalla den 'dag'. Kalla den söndag eller måndag".

För mig blir deras utställning som ett försök att just *ge nätterna namn*. Men de båda konstnärernas förhållanden till "natten" tycks väldigt olika.

MONICA LARSSON

om nätterna, fotografi

14 okt - 11 nov 2006

HÄRNÖSANDS KONSTHALL

Att ta till sig **Monica Larssons** installation med stora dubbelsidiga färgfotografier i ett av Härnösands Konsthalls stora utställningsrum, är som att ensam vandra mellan hus i Gamla Stan, den tid på dygnet när de flesta sover.

Vad händer där bakom de fördragna gardinerna, det upptända trapphuset, den stängda pampiga porten?

Det är som om Monica Larsson frågat så, nyfiket iakttagit, utan att närmare precisera svaren. Här finns ett utanförskap, men inte ett hotande, utan ett starkt och självständigt utanför. "De andra" kanske bara sover, medan någon vandrar här i natten med sitt liv.

Också naturens mörker lockar Monica Larsson. Vad är det man ser när man knappast ser något alls? Aningar, väsen - sanna eller inbillade, något hos oss själva som vi moderna stadsmänniskor glömt bort? I en serie mindre bilder tas vi också med ut "om nätterna" till skogen, sjön, ängen och den knappt synliga vägen.

Som en tuschteckning där vitt gjorts svart och svart till vitt, där mörkrets ljus lägger sina varma vingar omkring oss, så inbjuder en av Monica Larssons bilder i serien "om nätter/vägen, ängen, sjön". Jag tackar för den inbjudan och skickar den också vidare till alla de som ännu kan läsa en bild.

Torgny Åström

text och foto 2006 10 16

SUSANNE NYGÅRDS
OM NÄTTERNA Målningar
14 okt - 11 nov 2006
HÄRNÖSANDS KONSTHALL

Hittar ni? Här ligger huset mellan stora träd, ensamt ute i mörkret "om nätterna".

Ser ni skylten? Följ den! Inne i huset finns det bra med plats. Du ser köket i undervåningen och trappan upp. Huset är kanske tomt. Kanske sitter där inne någon som inte kan sova. Nätterna ger ingen ro. Fantasin skapar monster som hos Goya. Hjärnan orkar inte skilja det ena från det andra. Allt flyter samman.

Susanne Nygårds bilder rör sig i gränstrakterna mellan barndom och vuxentid, mellan trygghet och fullständigt kaos.

Där är pilen igen och nära den en stol på ett lagom avstånd för att bara behöva se på, medan det otänkbara händer. Det upp och nervända huset störtar, brinner, exploderar.... På andra sidan sjön bergen och lugnet. I träden fåglar, till synes oberörda. Detta har inte hänt i det vi kallar verkligheten. Men vad är det vi kallar verklighet, det vi ser och iaktar eller det vi känner, förnimmer, grips av?

Mellan vaka och sömn föds också det möjliga. I det tillståndet är vi hjälplöst utlämnade åt det i oss själva som är vi. Bakfyllan skapar också liknande frihet från den förtöjning med det vi brukar kalla verkligheten, som vi aldrig riktigt kan förstå.

Nu, då och nyss lägger sig på olika plan i bilderna och ser ut att kunna förändras dag efter dag, månad efter månad. Det vi ser är bara som det var, just då när det skulle hängas upp.

Krafterna sliter och drar. Idyll eller fasa? Skräck eller trygghet? Kaos eller ordning? Intill den oformliga, pyramidliknande lavahögens kok sitter det lilla barnet tryggt i den gamla kvinnans knä - i stolen vi tidigare sett. Så vävs våra minnen samman med vår oro och längtan.

Susanne Nygårds bilder ger oss kraft att orka se det.

Torgny Åström
2006 10 16